

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Deducuntur aliqua quæ faciunt ad conservandam animi pacem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

rum virtutes fuissent incognitæ, nisi Deus scelera etiam enormia permisisset. Theologi adijungunt plures alias in hanc rem utilissimas rationes, quas cogor omittere, ne longior sim in hac digressionem quam verbis magni Augustini concludo. Non est dubitandum, inquit, quin bene faciat Deus, etiam cum non impedit malè nos facere, certum quippe est id ab eo non fieri, nisi summâ bonitate & sapientiâ. *Less. de perf. divin. lib. II. cap. 6. Valens l. p. q. 19. d. 1. p. 3.*

§. IV.

Diducuntur aliqua qua faciunt ad conservandam animi pacem.

EX his considerationibus velut ex vivis fontibus perennes in nos derivantur rivuli veræ pacis liquidæque consolationis etiam in ipsis perturbationibus & calamitatibus. Hinc spem firmam concipimus fore, ut ordinante Deo, quandoquidem permittit tot tantisque nos malis cumulari, & peccata passim gravissima committi, bona nobis maxima & optatissima eveniant, ad eò ut cum videmus multiplicium criminum horrorem & abominationem velut tumentes fluctus effusione facta operire provincias & urbes nullo discrimine locorum aut personarum, inde

inde etiam sumere debeamus materiam
 solandi nos, memores nihilominus de
 nostri quod Zelus divini honoris & animi
 ruin salutis à nobis exigit. Ceterum iniuria
 contra Deum commissæ magis in illis
 quàm in nos redundant. Quod si forte nos
 impedienda improborum hominum peccata
 obtulerimus preces nostras, voluntarias que
 que carnis afflictiones, vitæ piæ exempla,
 monitiones, exhortationes, increpationes
 nec tamen illi vitam suam emendarint, quomodo
 frustra cruciamur? An non manifestum est
 quod Deum arcano quodam consilio esse
 modi impietatem tamdiu tolerare; cum
 nun ipse summo virtutis amore desiderans
 que teneatur & capitali odio vitia detestetur
 nunquam pateretur sic triumphare de vitio
 vitium, nisi proposuisset ex tantis malis bonum
 maxima suo tempore procreare. Quare
 quæ huiusmodi accidunt, sine anxietate me-
 tis & perturbatione simus: vivamus in tran-
 quillitate animi & spe fore, ut propediem
 torum malorum tempestas resideat: & mul-
 tiarum nostrarum caligine splendet
 gloriæ & felicitatis, eruntque peccata de-
 instar diplomatici postliminii ad illustran-
 dam tanto magis gratiam nobis collaturæ.
 Permittamus rerum cursum patetque Deo
 Provi-
 berna-
 iure pe-
 ad ma-
 datione
 sperata
 tius su-
 Deus c-
 miseria
 impote-
 tentiar-
 opiam
 quam
 quilibet
 similis
 quam
 Exer-
 M
 usurpa-
 debet. F
 tio, hoc
 buscun-
 bat fol-
 pericul-
 pacem

Providentiæ ac charitati; sapientissimè gubernavit ille hætenus, nec queri quisquam jure potest; si distulit nonnunquam, fecit id ad majorem beneficiorum suorum commendationem. Nam sæpe cùm omnia aliunde desperata videbantur, eo ipse tempore potentius succurrit. Hujusmodi agendi modum Deus observat: complacet sibi in obruendo miseriam nostram misericordiâ sua: vult nos impotentiam nostram experiri, ut ejus potentiam tantò sincerius agnoscamus: pati inopiam, ut ejus divitias pluris faciamus. Et quamvis quo ad multiplicem diversumque quilibet producendi modum nemo sit illi similis; placet tamen illi rosas è spinis potius quam sine illis educere.

§. V.

Exemplum Maximiliani I. Imperatoris.

Maximilianus primus hujus nominis Imperator quotidiano sermone fertur usurpare solitus hæc verba: *Dominus providebit.* Hoc ejus erat symbolum, hæc cogitatio, hoc levamen, hic familiaris sermo in quibuscunque rerum occurribus: hinc accipiebat solatium in afflictionibus, securitatem in periculis, gaudium in malorum tolerantia, pacem animi firmam & invictam retinebat

M in